

Akarjuk érteni Jézust?!

Jézust nem csak saját korában fogadta értetlenkedés, hanem ma is. Szembesülve tanításával és példájával, feltehetjük a kérdést: akarjuk-e érteni Őt, és merjük-e megkérdezni?

Első tanítványai süketsége főleg akkor nyilvánult meg, amikor bejelentette tragikus emberi sorsát: elfogását és meggyilkolását. Annyira befolyásolta őket a földi messiás-király vágyalmuk és nagyvágya levési ösztönük, hogy meg sem hallották a harmadik napon bekövetkező eseményt. A keresztről szóló üzenet annyira nem ízlett nekik, hogy nem akarták tudomásul venni.

Mivel féltek az előre elmondott valóságtól, még kérdezni sem merték, nehogy szembesülniük kelljen az igazsággal. Nem akartak bízni Jézus szavaiban, inkább önmaguk vágyaira hagyatkoztak. A megvalósulásakor ezért válhatott Júdás árulóvá, Péter tagadóvá, a többiek pedig gyáván elmene-külővé.

Jézus érzekelte vívódásukat. S mivel kérdésére nem kapott választ, szemléltető oktatást ad nekik. Először megismétli, hogy az Isten Országának rendjében csak az lehet az első, aki utolsóvá és mindenki szolgájává válik. Majd egy kisgyermek befogadásával kéri, hogy feltétlen bizalommal hagyatkozzanak rá és az őt küldő Mennyei Atyára. A „kicsi” gyermek ugyanis hálásan elfogadja, hogy szeretik őt. Nem a saját erejében bízik, hanem szerető, gondoskodó szüleiben.

Majd csak a Pünkösdi Lélek hatására értik meg azt az igazságot, hogy az Isten útjai egészen mások, mint az emberi elképzelések. A szeretet isteni világának csúcsa az életodaadó, önfeláldozó jézusi magatartás, amit nekünk is, – ma is – szükséges követnünk!

- Tudok feltétel nélkül bízni Jézusban?
- Követem Őt a szolgálat kicsiségében és a szenvedésben?
- Engedem a Szentléleknek, hogy vezessen a jézusi úton?

Várnai László, Balatonboglár